

Phải Chi Có Một Hành Lang Gió Tôi Thả Hồn Bay Áo Học Trò

Hôm nay u ám. Ngày không nắng. Chắc chẳng mưa đâu! Trời chỉ buồn. Mình nhớ người ta thương đứt ruột. Ruột nào không đứt hỡi Quê Hương?

Ai nói nắng mưa là cái bệnh? Ai nói tương tư người nhớ người? Ai vẽ Tương Giang dài một dải, đầu sông cuối bãi bóng mây trôi...

Trời không có nắng, ngày không sáng. Trời chẳng mưa nên gió dịu dàng...Ai thoáng qua kia nơi cuối ngõ. Ai xinh như thể áo mơ vàng...

Tôi nhớ làm sao những đóa quỳ...quỳ bên bờ suối tiễn tôi đi...Các em trường Nữ xưa đâu mất? Đời đổi tìm ai cũng biệt ly!

Đời đổi từ khi em lấy chồng...Rồi thêm lần đổi, nát non sông. Chừ không mưa nắng mà u ám. Tôi nhớ em, thương lắm...má hồng...

Em ạ bài thơ này lạ nhé...Nhớ em tôi thả tứ lang thang. Thả thêm cái ý vào con mắt. Thả mực vào nghiên viết chữ Nàng!

Nàng dễ thương hay nàng dễ ghét? Đời có khi vui cũng có buồn...Đã lạc vận rồi, trăng có biết? Tôi buồn nghe buốt buốt mai sương...

Thơ lạc vận vì em đó nhé! Một ngày không nắng cũng không mưa. Phải chi có một hành lang gió tôi thả hồn bay áo học trò...

Trần Văn Lệ